

Rüya

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 17 Kasım 2012

Koca bir ömür geçti, zaman akıp dururken

İlacım sevdan oldu, ayrılrsa da yolumuz
Her hazan düşlerimde yapraklar soldururken
Sarmalayıp hayatı, kenetledi kolumuz...

Anlatacağım masal, bin kez girdi rüyama
Ben ki gurbet ellerde, dolaştım diyar diyar
Neşeyle vedalaşıp, her gün uğradım gama
Ta içime saplanan, hicran ateşine yar...

Bir lahza unutmadım, ne aşkını, ne seni
Titrer oldu yüreğim, büzüldüğüm köşede
Şimdi kar soğutuyor, ısıttığın o teni
Senin sıcaklığın yok, ne meyde ne şişede...

İçerim yanıyor yar! Soldurdu beni aşkın
Örtülere büründüm, kapandı dünya gözüm
Yüreğim kanıyor yar! Deniz deryadan taşkın
Sen hangi bahardasın, vurulurken can özüm...

Gelip geçer diyorlar, bu dünyanın halleri
Halimi bilmiyorlar, hangi hal, hangi dünya
Şu canı sana versem, kıskandırsam elleri
Bir kaç metre kumaşla, sonsuza erse rüya...

Mehmet Fikret ÜNALAN